

En drömmens logik

I Bo Ljungs bilder syns en påtaglig närvaro av några av surrealismens grundläggande förhållnings-sätt. Inte minst märks dessa genom bruket av paradoxala metaforer vilka öppnar upp för det undermedvetnas ibland obehagliga och drömlika associationer, skriver Hans Pettersson.

KONST

Kavaletten. Eva Kämsby och Bo Ljung, oljemåleri (13/3—4/4)
Galleri Dombron: Monica Bergh, blandteknik (13/3—28/3)

◇ HOS KVALETEN ställer Eva Kämsby och Bo Ljung ut ett på många sätt mycket olikartat oljemåleri. Kämsbys bilder rör sig ofta inom en naturlyrisk tradition, med ett i sina bästa stunder luftigt och atmosfäriskt landskapsmåleri. Den instabilt skimrande ytbehandlingen kommer sig av en närmast pointillistisk teknik, där fläckar och penselstråk ligger tätt intill varandra på ett sätt som skapar objekt och volymer. Några av hennes verk visar dock på att hon på vissa ställen tycks ha svårt att hålla större ytpartier levande, och flera av bilderna framstår som tämligen ofärdiga.

I naturskildringar som Björnberget och Höstpopplar, Ljusnån, där hon håller sig till mindre format och låter bildytans variationer spegla stämningar, kommer Eva Kämsby bäst till sin rätt.

◇ BO LJUNG använder sig av betydligt större gester. Hans bilder föreställer kroppar och formationer som på ett märkligt sätt fogats samman av till synes oförenliga element, vilket har resulterat i ett slags stundom vackra och stundom obehagliga organiska mutationer. Ett av de bästa exemplen på detta syns i Drake i förvandling. Här syns en påtaglig närvaro av några av surrealismens grundläggande förhållningssätt, inte minst genom bruket av paradoxala metaforer vilka öppnar upp för det undermedvetnas ibland obehagliga och drömlika associationer. Hos Ljung är det definitivt en drömmens logik som råder.

Sina inspirationskällor har dock Ljung förmodligen på betydligt närmare håll än hos mellankrigs-

Drake i förvandling. Oljemålning av Bo Ljung.

tidens surrealist. Det går t ex att se uppenbara spår av Petter Zennströms bildvärld och dennes ångestfyllda och oerhört associationsladdade fusioner av hårda, taggiga och mjuka organiska former. Ljung gör emellertid bruk av en betydligt mer målerisk teknik, med uppdriven kolorit och en flödigare, pastosare färg. De variationsmöjligheter i bildgestaltningen som detta medför vinnas dock här till priset av en uppenbar avsaknad av den reducerade och ornamentala formens uttrycks-kraft.

◇ PÅ VISSA ställen verkar också Ljungs fascination inför organiska groteskerier alltför sökt, och i sina mest fasansfulla ögonblick kan hans bilder kännas som att ta del av en middag bestående av lungmos, leverkorv och vispad gräddes — utan måltidsdryck! Vad man ofta saknar i dessa bilder är en mer genomarbetad bildstruktur, en större förmåga till reduktion av formspråket och ett kanske mer

distanserat förhållningssätt till de organiska gestalterna. Här har Bo Ljung verkligen något att lära av Zennström.

Hos Galleri Dombron visas oljemåleri och skulptur av Monica Bergh. Även i hennes bildvärld råder ofta en drömmens logik, men här gestaltad med helt annan rekvisita.

◇ HOS BERGH är gesterna betydligt mindre och innehållet ett helt annat. Hon arbetar i ett slags ornamentala symbolism, där anonyma människogestalter i olika skiktade bildfält och passager skapar en mångbottnad konst. Bildernas ornamentala karaktär gör sig utan tvivel bäst i en mer dämpad färgskala — man kunde på sina håll önska mer av ett farligt och mörkt anslag, på bekostnad av en viss tendens till lite yttlig dekorativ färgprakt. Genomgående lyckas dock Monica Bergh hålla en god balans mellan det vackra och det uttrycksfulla i sina bilder.

HANS PETTERSSON